

En gave til menneskeheden

„Siumut“, 4. årgang nr. 73, august 1978

I en tid, da danske aviser er fyldt med dystre nyheder om arbejdsløshed og dårlige økonomiske udsigter, internationale kriser, terrorisme, oprustningskapløb o. s. v., må det glæde os alle at læse meddelelsen den 26. juli i „Politiken“ om det sensationelle resultat, udforskningen af vore spisevaner har givet i kampen mod blodpropper.

Mens den medicinske forskning længe stort set syntes at have koncentreret sig omkring mængden og arten af fedtstoffer i kosten, begyndte de to danske overlæger H. O. Bang og J. Dyerberg at samle opmærksomheden om det faktum, at vi grønlændere har mere *eicosapentaen-syre* i blodet end for eksempel danskerne. Dette stof har en antiblodpropdannende virkning på blodpladerne og karvæggene.

Den større koncentration af denne syre i vores blod skyldes kosten, bl. a. sælkød og hvalkød. Overlæge Dyerberg siger til Politiken, at det eneste lille minus, dette medfører for os grønlændere, er „at tendensen til at bløde forstærkes lidt, f. ex. har grønlænderne oftere næseblod,“ siger han.

Vi grønlændere ved, at lidt næseblod ikke har kunnet svække vor tilpasning til den barske arktiske natur.

Hvordan kan så denne opdagelse rent praktisk komme resten af menneskeheden til gode? – Overlæge Dyerberg mener, at det bedste ville være en kostforebyggelse, så man spiste sig til dette værn mod blodpropper. Han peger bl. a. på, at en spiseske levertran indeholder et gram eicosapentaen-syre, mens grønlænderne dagligt får ca. 3 gram gennem den sunde kost, de indtager.

Nu er det kun lidt sandsynligt, at europæere og andre folk, der er hårdt udsat for at blive ramt af blodpropper, vil begynde at indtage sælkød og hvalkød i tilstrækkelig store mængder, selv om vi her kort før hjemmestyrets indførelse må indrømme, at det ville være en lykkelig løsning for de grønlandske fangere, som da ville gå gyldne tider i møde med hensyn til afsætning og priser på deres produkter.

Men qavdlunakkernes ofte demonstrede skræk for at få lidt transmag i munden vil vel betyde, at de heller ikke

Igdlorssuit, sommeren 1978.

Fot.: H. O. Bang.

i større omfang vil begynde at nedsvælge tre spiseskeer levertran pr. dag.

Vi er ikke specialister på det ernæringsmæssige og farmaceutiske område. Vort hårdt erhvervede kendskab til det kapitalistiske industrisamfund siger os dog, at den sensationelle opdagelse, som en dansk forskergruppe har gjort i nært samarbejde med vore grønlandske landsmænd, der som sædvanligt tillidsfuldt har åbnet deres hjem og deres blodårer for forskerne, meget hurtigt kan blive genstand for den multinationale medi-

cinalindustris velkendte profitorienterede spekulation.

Samtidig med at vi udtrykker vor respekt for de nævnte forskere, som vi må gå ud fra har fået det meste af deres midler fra kilder, finansieret af danske skatteborgere, må vi grønlandere, der har bidraget til resultatet, kræve, at denne vigtige opdagelse bliver en gave til hele menneskeheden, – og ikke kun til glæde for de pengestærke.

Med hjertelig hilsen

/ *Redaktionen.*